

Griffie Nr.: CORRECTIONELE RECHTBANK TE LEUVEN
254
Parket Not.: Openbare terechtzitting van: 27 januari 2009.
LE66.RW.1-06
In de zaak van het Openbaar Ministerie en van

480 **DE GEMACHTIGDE AMBTENAAR ONROEREND ERFGOED**, optredend namens Het Vlaamse Gewest, met kantoren te 1210 Brussel, Koning Albert-II-laan 19 bus 22.
Eiser tot herstel, ter zitting vertegenwoordigd door meester , advocaat te

TEGEN:

- 481 1. , geboren te op
wonende te
Beklaagde, ter zitting afwezig en vertegenwoordigd door meester , advocaat
te
- 482 2. , geboren te op , wonende te
Beklaagde, ter zitting afwezig en vertegenwoordigd door meester , advocaat
te

Beklaagd:

Te , in de periode van 8 maart 1999 tot en met 14 september 2006

Bij inbreuk op de artikelen 11 §1 en 13.1bis van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, zoals gewijzigd bij het decreet van 22 februari 1995, als eigenaar, erfpachter, opstalhouder, of vruchtgebruiker van een beschermd monument of van een in een beschermd stads-of dorpsgezicht gelegen onroerend goed, verzuimd te hebben om dit door de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken in goede staat te behouden en niet te ontsieren, te beschadigen of te vernielen, namelijk

de eerste en de tweede elk als eigenaar van een gebouw gelegen te
gekadastraerd beschermd als monument bij ministerieel besluit van 14 oktober 1975

De rechtbank nam kennis van:

- de stukken van het onderzoek
- de dagvaarding die werd betekend om te verschijnen voor de correctionele rechtbank
- de conclusies en de stukken van partijen

De rechtbank hoorde:

- de gemachtigde ambtenaar onroerend erfgoed als eiser tot herstel, vertegenwoordigd door zijn raadsman
- het openbaar ministerie in zijn vordering
- de beklaagden in hun middelen van verdediging, vertegenwoordigd door hun raadsman

De rechtbank beslist **na tegenspraak**.

OP STRAFGEBIED

1.

De strafvordering is regelmatig ingesteld en is ontvankelijk. Het inleidend dagvaardingsexploot werd overgeschreven op het hypotheekkantoor I te op 19 maart 2008.

2.

De dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de huidige procedure.

Vermeld onroerend goed is bij M.B. van 14 oktober 1975 beschermd als monument.

De tenlastelegging betreft verzuimd te hebben vermeld onroerend goed door de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken in goede staat te behouden en niet te ontsieren, te beschadigen of te vernielen.

De strafbaar gestelde periode is voorzien *'in de periode van 8 maart 1999 tot en met 14 september 2006'*.

Een herstellvordering werd ingeleid op 27 juni 2007.

In het proces-verbaal van 26 september 2006 worden er door een bevoegde ambtenaar vaststellingen gedaan.

De vaststellingen van de bevoegde ambtenaren zijn duidelijk en worden ondersteund door foto's van het betrokken onroerend goed.

Het proces-verbaal van vaststelling heeft een bijzondere bewijswaarde en geldt tot het bewijs van het tegendeel. De beklaagden leveren geen tegenbewijs van deze vaststellingen. De feiten zijn derhalve bewezen op grond van de regelmatige vaststellingen in het dossier.

De instandhoudings- en onderhoudsplicht bestaat onafhankelijk van een financiële tussen-

komst van de overheid in het kader van de restauratie van een onroerend goed.

De beklagden beroepen zich ten onrechte op overmacht. Zij verwijzen naar het feit dat zij bij brief van 17 oktober 1988 de principiële belofte van toelage (subsidie) ontvingen van de toenmalige bevoegde minister . Deze subsidie werd de daaropvolgende jaren niet vrijgegeven omwille van begrotingsproblemen.

Vermits monumentenzorg een gewestmaterie werd, werd bij besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 1991, gewijzigd bij Besluit van de Vlaamse Regering van 4 december 1991, een nieuw restauratiepremiestelsel ingesteld. Bij besluit van 16 september 1992 van de Vlaamse Regering tot vaststelling van een restauratiepremie, werd dit Besluit opgeheven.

Bij decreet van 18 december 1999, houdende bepaling tot begeleiding van de begroting 1993, stelt artikel 72 ervan: *"Opgeheven worden: het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juli 1982"*.

Nadat de beklagde werd gevraagd een dossier in te dienen voor een restauratiepremie, werd door de beklagden aangegeven dat zij hierop niet wensten in te gaan en dat zij zich hielden aan de principiële subsidiebelofte.

De toepassing van deze principiële subsidiebelofte werd echter opgeheven bij vermeld decreet van 18 december 1999.

De subsidiebelofte waarop de beklagden zich beroepen, creëert in hun hoofde geen recht vermits deze slechts na vrijmaken van de nodige fondsen in de begroting kon worden toegekend en uitgekeerd.

Zeker na vermelde wetswijziging konden de beklagden er niet zonder meer verder gaan op de brieven die in 2000 werden geschreven door ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling Monumenten en Landschappen (brieven van 31 augustus 2000, 12 september 2000 en 20 september 2000) en die klaarblijkelijk tegen de vigerende wetgeving ingingen.

De rechtvaardigingsgrond van de beklagden is derhalve niet geloofwaardig zodat de feiten bewezen blijven in hoofde van beide beklagden op grond van de regelmatige vaststellingen in het dossier.

In ondergeschikte orde vragen de beklagden de opschorting van de uitspraak te willen toestaan. Op dit verzoek kan worden ingegaan, rekening houdend met het blanco strafrechtelijk verleden van beide beklagden.

Aan de beide beklagden wordt daarenboven een verplichte vaste vergoeding worden opgelegd voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure. Momenteel bedraagt deze vergoeding 30,69 euro.

3.

Het verzoek van de beklagden om de herstellvordering te schorsen tot de geïnventariseerde stukken van de gemachtigde ambtenaar worden meegedeeld, wordt niet ingewilligd. De stukken waarvan sprake, bevinden zich immers allen in het strafdossier. De beklagden hebben er dus kennis van kunnen nemen.

Van zodra de strafbare schuld in hoofde van de beklaagden wordt bepaald, en kan worden vastgesteld dat nodige instandhoudings- en onderhoudswerken nog niet werden uitgevoerd, is de zaak zowel m.b.t. de straf als m.b.t. het herstel in staat van wijzen en dient de rechtbank onverkort uitspraak te doen.

De wettigheid van de herstellvordering wordt door de beklaagden niet betwist.

De rechtbank beveelt derhalve de herstellvordering zoals deze werd gevorderd. Er is geen reden om hiervoor langere termijnen te voorzien dan deze zoals weerhouden in de herstellvordering. De staat van het onroerend goed noodzaakt een snel herstel. Er is echter geen element aanwezig waaruit kan worden afgeleid dat de beklaagden niet vrijwillig tot uitvoering van deze herstelmaatregel zullen overgaan. Vandaar dat er geen reden is om de dwangsom zoals voorzien in de herstellvordering op te leggen, noch om de herstelmaatregel uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

De rechtsplegingsvergoeding.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert een rechtsplegingsvergoeding van 1.200,00 euro. Dit bedrag kan worden toegekend.

De gemachtigde ambtenaar onroerend erfgoed heeft de hoedanigheid van publieke burgerlijke partij, hetgeen door artikel 162 bis Sv. niet wordt uitgesloten.

DE UITSPRAAK

De rechtbank beslist na TEGENSPRAAK en houdt rekening met de volgende wetsartikelen:

- 194-195 van het Wetboek van Strafvordering;
- 3-5-6 wet van 29 juni 1964;
- 11 §1 en 13.1 *bis* van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, zoals gewijzigd bij het decreet van 22 februari 1995;
- 15 decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van Monumenten en Stads- en Dorpsgezichten;
- 2 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding zoals bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van de advocaat;
- 77 van het K.B. van 27 april 2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
- 2-11-12-13-14-31-32-34-35-36-37-41 wet 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken, door de voorzitter aangeduid.

De rechtbank verklaart de strafvordering ontvankelijk en gegrond.

De feiten onder alle tenlasteleggingen samen zijn bewezen in hoofde van de beide beklaagden.

De rechtbank gelast voor deze feiten voor beide beklaagden de opschorting van de uitspraak gedurende een termijn van 1 jaar.

De rechtbank verleent akte aan de gemachtigde ambtenaar onroerend erfgoed als eiser tot herstel.

De beklaagde wordt veroordeeld tot herstel, wat betekent,

In een eerste fase: sanering van het gebouw

- stuttingswerken waar nodig voor het garanderen van de nodige stabiliteit tijdens de werken
- ruimen van puin en de afvoer ervan naar een daartoe bestemde stortplaats
- het verwezenlijken van een duurzame stabiliteit, waarna de voorlopige stuttingswerken kunnen verwijderd worden
- herstel dakgebinte met respect en herbruik van de nog resterende delen
- dakafwerking met natuurleien voor mansarde, zwarte Boomse pannen voor deel zadeldak aan straatkant en rode Boomse pannen aan achterkant
- vakkundig inwerken van zinken dakkapel en oculi in mansarde
- herstel houten bakgoot en vervanging hemelwaterafvoer in zink
- herstel van vensters met behoud van houten schrijnwerk en vervanging van glas.

In een tweede fase: herstel van exterieur en interieur met respect voor architectuur-historische waarden

- exterieur:
  - *herstel barsten in gevel
  - *herstel metselwerk met maximum behoud van oorspronkelijk materiaal
  - *herstel bestaand pleisterwerk van voorgevel met inbegrip van verven met kalkverf
  - *kaleien van zij- en achtergevel
- interieur:
  - *herstel van bestaande hoofdstructuur (muren en moerbalken)
  - *herstel houten plankenvloeren
  - *herstel schouwvolumes
  - *afwerken wanden en plafonds met traditionele kalkpleister

Deze werken dienen uitgevoerd te worden aan het beschermd monument, gelegen te _____, beschermd als monument bij KB van 14 oktober 1975, eigendom van de heer _____ en mevrouw _____, wonende te _____.

De beide beklaagden worden veroordeeld tot uitvoering van het herstel binnen de volgende termijnen:

- aanvang fase 1: binnen 2 maanden na de betekening van het rechterlijke bevel
- beëindiging fase 1: binnen de 10 maanden na de betekening van het rechterlijke bevel
- beëindiging fase 2: binnen de 3 jaar na de betekening van het rechterlijk bevel

De rechtbank verleent met toepassing van artikel 15§3 van het decreet van maart 1976 de gemachtigde ambtenaar onroerend erfgoed de machtiging tot het uitvoeren van de bevolen herstelmaatregel in de plaats van de beide beklaagden, en op hun kosten, indien het betrokken onroerend goed niet binnen de voorziene termijnen wordt hersteld.

De beklaagden worden tot slot elk veroordeeld tot:

- een vergoeding van 30,69 euro
- de helft van de kosten gemaakt door het openbaar ministerie, in totaal begroot op 125,92 euro
- de helft van een rechtsplegingsvergoeding van 1.200,00 euro.

ALDUS GEDAAN EN UITGESPROKEN in de openbare terechtzitting van de achttiende kamer op de hierboven aangeduide datum waar tegenwoordig waren:

mevrouw	, alleensprekend rechter;
mevrouw	, eerste substituut-procureur des Konings;
mevrouw	, griffier.

(get)

(get)